

havnske Rigsdagsmænds Side, og den vilde jeg gerne have Lov til at paavise nu i 5 Minutter. Jeg holder mig klart og alene til Statsskatterne, de ny Statsskatter; Komuneskatterne tør jeg ikke dømme om, det er jo mere indviklede Forhold. Ved de ny Statsskatter, sammenlignede med de gamle, lider Kjøbenhavn — altsaa ikke Kjøbenhavns Kommune, men Kjøbenhavn — et Tab af paa det nærmeste 1,700,000 Kr., og Landet faar en Gevinst af paa det nærmeste 1,950,000 Kr. Det kan udtrykkes i lettere Tal, naar man siger, at efter de gamle Skattelove var Forholdet saaledes, at naar Kjøbenhavn svarede 1 Kr. i Statsskatter, svarede Landdistrikterne $4\frac{1}{3}$ Kr., medens efter de ny Love Kjøbenhavn vil komme til at svare 1 Kr. og Landet $1\frac{1}{2}$ Kr. Det er altsaa meget bedre Forhold paa Landet. Efter min Mening maa man se saaledes paa det. Er den ny Skattebasis retfærdig, er Procenten ens baade i By og Land, og er Beregningen sikker — alt det gaar jeg ud fra — bevise disse forandrede Tal slet ikke, at vi begaa en ny Uret mod Kjøbenhavn men kun, at der har været en gammel Uret med Landdistrikterne, og at den nu ophæves. Dette skal ikke kunne omstødes. Det hænger saaledes sammen, at de gamle Skatter vare fastliggende, medens de Værdier, hvoraf de svarede, vare flyttelige, og i mange Aar ere Værdierne strømmede fra Landet til Byerne og have ophobet sig i de store Byer, særlig i Kjøbenhavn. Da vi nu anlægge en rational Skattebasis, finde vi den ved Værdierne i de store Byer og specielt i Kjøbenhavn. Forandringen betyder altsaa ikke nogen ny Uret mod Hovedstaden, men kun Ophævelsen af en gammel Uret mod Landbruget, og dette og Agrarerens Krav have derfor saaledes set været fuldt forsvarlige. Ulykken har været den, at disse to Ting — Skattebyrden og Skatteevnen — der høre sammen som to siamesiske Tvillinger, i mange Aar have været skilte fra hinanden, som jeg her har paavist. I mine Øjne er det den største Fordel ved det ny Skattegrundlag, at nu kunne disse to Ting ikke mere skilles ad. Kommer saa den Tid, og det gør den maaske, da Vandringen af Værdierne begynder igen, bliver det maaske i omvendt Retning, nemlig fra Byerne til Landet, og da ville de større Skattebyrder ganske simpelthen følge med. De to Ting ere nu samlede, og det er for mig den største anbefaling for disse Love. Disse to Ting bør uløselig høre sammen under de skiftende Tider, selv om Udvik-

lingen ogsaa vil medføre en Vandring i omvendt Orden, saaledes at den større Skattepligt og de større Værdier maaske i Løbet af de næste halvhundrede Aar ville gaa tilbage og igen findes paa Landet, hvor de en Gang have ligget, og hvor de gamle Skatter endnu ligge, fordi de gamle Værdier laa der. Men derude, hvor disse før fandtes, staa deres Plads nu væsentlig tom. Man har fundet dem igen her inde, og netop derfor kommer Kjøbenhavn nu til at staa med den store Formue- og Indkomstskat, fordi Værdierne ere her. Anlægger man denne Synsmaade, synes jeg, det tager Bitterheden bort. For et Slægtled frem i Tiden kan maaske det omvendte blive Tilfældet, at Skattebyrden i Kjøbenhavn lettes, medens den vokser i tilsvarende Grad paa Landet, som den nu er vokset her.

J. H. Jensen: Den sidste Taler sluttede med den Bemærkning, at den største Fordel ved disse Skattelove var den, at Skatten ramte der, hvor Skatteværdierne vare at finde, og jeg kan fuldt ud tiltræde denne Tanke. Det finder jeg ogsaa er et mere retfærdigt Princip at skatte efter end det, vi i mange Aar have kendt. Det er dog ikke det eneste, der maa tages Hensyn til ved en Skattereform. Der er andre Ting, som ikke maa overses. Selv om jeg kan være tilfreds med disse Skattelove og med Glæde vil tiltræde dem, er der dog Ting i dem, jeg kunde ønske anderledes, og jeg vilde hellere have haft Kommissionens Forslag end det foreliggende. Det er alligevel saaledes, at denne Ejendomsskyld vil virke forstyrrende paa mange Steder, idet den vil komme til at bevæge sig op og ned selv for Ejendomme, der ligge Side om Side. Der har i mange Aar været Tale om en ny Matrikel, og mange have ønsket den, men det bliver jo nu i Grunden saaledes, at faa vi disse ny Love gennemførte, faa vi allerede derigennem en ny Matrikel. Det er da ganske det samme, om vi kalde den Ejendomsskyld eller give den et andet Navn, thi naar det dog er en ny Skattebyrde, som udskrives, bliver det alligevel et Slags nyt Hartkorn. Der skal jo nu tages andre Ting med, f. Eks. Bygninger og Besætninger. Det sidste ønsker jeg ikke taget med, da det ikke har noget dermed at gøre, men selv om man kun tager Bygningerne med, er det dog en ny Skat, som griber videre om sig end den gamle. Selv om man havde tænkt sig at faa en ny Matrikellov, havde dog ingen